

restriktiv tilgang til Schengensamarbejdet, end vi har i Danmark.

I Frankrig har man ikke sagt nej til at udveksle informationer, for det giver mening. Man har ikke sagt nej til at lade politimyndigheder samarbejde, for det giver mening. Men man har sagt nej til at nedlægge sin permanente grænsekontrol. Hvorfor har man så det? Ja, det har man, fordi man specifikt har kunnet godtgøre, at der fra Holland udgår et problem med øget narkotikasmugling og -produktion. Holland grænser ikke op til Frankrig, Holland grænser ikke op til Danmark, og dermed er Danmarks og Frankrigs situation i forhold til Holland ens. Der er ingen geografiske, juridiske, fornuftsmæssige, demokratiske eller andre hensyn, der gør, at man derfor må sige, at Danmark og danskerne skal stilles dårligere, end de franske politikere stiller franskmændene.

Det her forslag anerkender, endskønt det nok beklager – det gør jeg i hvert fald – at der er et flertal her på Christiansborg, som synes at Schengenaftalen er en god idé, og som synes, at selve grundtanken om, at et land skal forbydes at have grænsekontrol, er en god idé. Det beklager vi, men vi konstaterer, at sådan er realiteterne. Derfor siger vi: Hvordan fortolker landene rundtomkring i Schengenområdet så den her aftale? Vi kan konstatere, at Danmark ligger i den milde ende. Inden for den grænse af fortolkning, der er i Schengenaftalen, ligger vi i den ende, hvor man ønsker at yde borgerne den dårligste service, den dårligste sikkerhed.

Dansk Folkeparti er ikke interesseret i, at danskerne skal have dårlig sikkerhed. Vi ønsker de bedst mulige værktøjer for, at man kan fange narkobaronerne, at man kan fange bagmændene bag trafficking, at man kan fange dem, som handler med våben. Det gøres ved samarbejde, men det gøres også ved de stationære kontrolposter.

Hvorfor skal danskerne stilles dårligere end franskmændene? Det er det spørgsmål, som alle her i salen i dag, selv om det ikke er ret mange – det er nok, fordi dagsordenspunktet ligger sent fredag eftermiddag – og som alle folketingspolitikere egentlig burde stille sig selv: Hvorfor skal danskerne have dårligere forudsætninger for at holde deres land frit for narko, kvindehandel og våben, end franskmændene skal?

I særdeleshed bør de partier, som i nær fremtid vil stemme det her forslag ned, stille sig selv det spørgsmål, og vi skal nok sørge for under den kommende valgkamp og ved enhver anden

lejlighed, at partierne vil blive stillet til regnskab for det. For at stemme ja til det her forslag vil ikke stride imod Schengenaftalen, som nogle har forsøgt at gøre det til et spørgsmål om; det vil være indeholdt i Schengenaftalen. Men det vil stride imod danskernes krav på at have en sikker og tryk hverdag, og det er i virkeligheden det virkelig beklagelige ved det her.

Kl. 15:56

Formanden:

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 15:56

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil starte med at takke hr. Morten Messerschmidt for at have rejst debatten. Vi har fået trukket fronterne mellem de forskellige partier i Folketinget skarpt op, og det kan jo altid være positivt.

Så vil jeg spørge hr. Morten Messerschmidt om noget, hvad skal vi sige, af sådan lidt mere jordnær karakter, men stadig inden for beslutningsforslagets ramme: Har hr. Morten Messerschmidt noget tal, nogen dokumentation eller noget statistisk for, at man i Frankrig har et lavere niveau for kvindehandel eller færre våben eller mindre narkokriminalitet, end det er tilfældet i Danmark? Det kunne jeg godt tænke mig at høre om er tilfældet.

Kl. 15:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:57

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg kan henvise til bemærkningerne i forslaget, hvor der godt nok ikke er nogen opgørelse over det i forhold til tal, altså en kvantitativ opgørelse over, hvordan forholdene er relativt mellem Danmark og Frankrig på de områder, som ordføreren nævner. Men det, der står i bemærkningerne, er jo netop, at man sagligt skal kunne argumentere inden for artikel 2, § 2, for, at der er en begrundelse for at have den her øgede grænsekontrol. Den saglige argumentation har Frankrig været i stand til at gennemføre over for EU's myndigheder ved at henvise til Holland og de problemer, der udgår fra Holland. Jeg vil næsten uden lige at have hele europakortet inde i hovedet tro, at distancen mellem Frankrig og Holland er nogenlunde, som den er mellem Holland og Danmark. Derfor er der overhovedet ingen grund til, at hr. Simon Emil Ammitzbøll sammen med sine jubeuropæiske venner i de an-